

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25C/244/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414208258
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1414208258.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Petrom Kalatom v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Námestie Martina Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, proti odporkyňi: L. X., narodená XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, XXX XX Bratislava, štátne príslušnosť SR, o zaplatenie 50,70 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 50,70 € na účet v tvare IBAN: N., SWIFT: A., VS: XXXXXXXX, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 € titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy konania vo výške 29,57 € titulom náhrady trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Vladimíra Kána, advokáta, Advokátska kancelária Ecker-Kán & partners, Nám. M. Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, na účet v tvare IBAN: N., SWIFT: A., VS: XXXXXXXX, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu 5. 5. 2014 domáhal, aby súdu uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 € z dôvodu, že odporkyňa sa v dopravnom prostriedku navrhovateľa na výzvu revízora nepreukázala platným cestovným lístkom.

Súd vydal vo veci dňa 30. 7. 2014 platobný rozkaz č. k. 25Ro/840/2014-7, ktorý sa odporkyňi nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto ho súdu v zmysle ustanovenia § 173 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) uznesením zo dňa 20. 10. 2014 sp. zn. 25C/244/2014 - 21 v celom rozsahu zrušil.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadřila. Súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie s poukazom na § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko posudzovaná vec je podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. drobným sporom, a preto súd postupoval podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a oznámil na úradnej tabuli tunajšieho súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 19. 2. 2016.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 15. 10. 2013, z ktorého vyplýva, že odporkyňa sa v uvedený deň nepreukázala platným cestovným lístkom, teda cestovala bez cestovného lístka a odmietla zaplatiť cestovné a úhradu za cestovanie bez platného cestovného lístka.

Podľa § 760 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Podľa Tarify a Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave účinnej v rozhodnom období základné cestovné predstavovalo sumu 0,70 eura a úhrada za cestovanie bez platného cestovného lístka predstavovala sumu 50,- eur.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporkyňa cestovala v dopravnom prostriedku navrhovateľa, pričom na výzvu revízora sa nepreukázala platným cestovným lístkom. Podľa vyššie uvedených ustanovení zákona, Tarify a Prepravného poriadku vznikla navrhovateľke povinnosť zaplatiť cestovné 0,70 eura a úhradu 50,- eur. Odporkyňa túto sumu do dnešného dňa neuhradila, preto jej súd uložil povinnosť zaplatiť ju navrhovateľovi.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že odporkyni ako neúspešnému účastníkovi konania uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 29,57 eura na účet právneho zástupcu navrhovateľa s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ ide o samotnú výšku trov právneho zastúpenia, navrhovateľ žiadal priznať túto náhradu za 3 úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. pokus o zmier, ďalšia porada s klientom, 3. podanie žaloby) a 3x režijný paušál po 8,04 eura + 20% DPH, spolu vo výške 88,70 eura.

Je potrebné uviesť, že úkon právnej služby - pokus o zmier nemožno považovať za úkon, ktorý bol vykonaný v konaní pred súdom (po podaní žaloby) a ani v priamej a bezprostrednej súvislosti s ním, nakoľko tento úkon nie je podmienkou na uplatnenie práva na súde. Preto trovy právneho zastúpenia spojené s takýmto úkonom súd nepovažoval za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa v predmetnej veci podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a tak náhradu trov právneho zastúpenia za tento úkon právnej služby žalobcovi nepriznal. Pre úplnosť treba dodať, že aj keby súd tento úkon posudzoval ako úkon právnej služby - ďalšia porada s klientom (ako bol v žalobe tiež označený), rovnako by za neho náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal, keďže jeho vykonanie v predmetnej veci by vzhľadom na charakter posudzovanej veci bolo neúčelné, nehospodárne a nadbytočné, navyše jeho vykonanie nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané.

V nadväznosti na uvedené potom, ak by aj neboli splnené predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., bolo možné priznať navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia len za dva úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie žaloby) + 2 x režijný paušál po 8,04 eura + 20% DPH (§ 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.).

Súd však dospel k záveru, že je na mieste v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. pristúpiť k zníženiu náhrady trov právneho zastúpenia, a to z dôvodu, že v posudzovanej veci ide o drobný spor a trovy konania považoval súd za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Celkové trovy konania (dva úkony

právnej služby, režijný paušál, DPH a súdny poplatok) predstavujú v predmetnej veci takmer 150 % výšky uplatnenej pohľadávky. Nemožno pritom odhliadnuť od skutočnosti, že v danej veci sa jedná o tzv. formulárovú žalobu, teda o žalobu, ktorá sa od iných žalôb toho istého žalobcu v totožných veciach líši v zásade iba identifikačnými údajmi žalovaného a dopravného prostriedku, v ktorom žalovaný cestoval. Skutkový základ žaloby (s výnimkou dátumu cestovania v dopravnom prostriedku), vrátane právnej argumentácie, ich štylizácia a formálne vyjadrenie sú však prakticky totožné. Za takýchto okolností možno konštatovať, že spísanie takejto formulárovej žaloby predstavuje skôr administratívny úkon, ako vykonanie úkonu právnej služby. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v plnej výške by nezodpovedalo ani povahe a dĺžke konania, a ani náročnosti a rozsahu poskytovaných právnych služieb, keďže v prejednávanej veci išlo o jednoduchú vec, ktorá z hľadiska vynaloženého úsilia, odbornosti a času právneho zástupcu, nemohla klásť na neho žiadne väčšie nároky.

Možno teda uzavrieť, že trovy konania v posudzovanej veci považoval súd vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke za neprimerané, pričom za primerané a zodpovedajúce účelu právneho zastúpenia v posudzovanej veci považoval súd priznanie náhrady trov konania za súdny poplatok za žalobu vo výške 16,50 eura a za trovy právneho zastúpenia vo výške zodpovedajúcej jednému úkonu právnej služby (16,60 eura) + režijný paušál (8,04 eura) + 20% DPH (4,93 eura). Na podporu správnosti záverov, z ktorých súd vychádzal pri určení primeranej výšky náhrady trov právneho zastúpenia, súd dáva tiež do pozornosti nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3923/11 zo dňa 29.03.2012, v ktorom ústavný súd dospel k obdobným záverom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.